2026/261

2.2.2026

REGULAMENTUL (UE) 2026/261 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 ianuarie 2026

privind eliminarea treptată a importurilor de gaze naturale din Rusia și pregătirea eliminării treptate a importurilor de petrol din Rusia, îmbunătățirea monitorizării potențialelor dependențe energetice și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1938

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2) și articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Invadarea ilegală pe scară largă a Ucrainei de către Federația Rusă în februarie 2022 a evidențiat consecințele dramatice ale dependențelor existente de gazele naturale rusești asupra pieței și a securității. Prin urmare, în Declarația de la Versailles din 11 martie 2022, șefii de stat sau de guvern au convenit să reducă treptat și, în cele din urmă, să elimine complet dependența de energia rusească. În Comunicarea sa din 8 martie 2022 intitulată „REPowerEU: acțiuni europene comune pentru o energie mai accesibilă ca preț, sigură și durabilă” și în Comunicarea sa din 18 mai 2022 intitulată „REPowerEU Plan” Comisia a propus măsuri concrete pentru a permite diversificarea cu renunțarea completă la importurile de energie din Rusia într-un mod sigur, accesibil ca preț și durabil. De atunci, s-au înregistrat progrese semnificative în procesul de diversificare a aprovizionării cu gaze pentru a renunța la importurile de gaze din Federația Rusă. Întrucât volumele de gaze naturale rusești care intră în Uniune în continuare sunt încă semnificative, în Comunicarea sa din 6 mai 2025 intitulată „Foaie de parcurs pentru încetarea importurilor de energie din Rusia” (denumită în continuare „foaia de parcurs REPowerEU”), Comisia a anunțat o propunere legislativă de eliminare treptată completă a importurilor de gaze din Rusia și de îmbunătățire a cadrului existent pentru abordarea dependențelor energetice. Pentru a asigura securitatea și reziliența energetică a Uniunii, este urgent și necesar din punct de vedere strategic să fie soluționate toate dependențele energetice rămase care sunt menționate în foaia de parcurs REPowerEU.

(2) Mai multe exemple de reduceri și întreruperi neanunțate și nejustificate ale aprovizionării încă înainte de invazia pe scară largă a Ucrainei, precum și de utilizare a energiei ca armă de către Federația Rusă începând de atunci demonstrează că Federația Rusă a exploatat în mod sistematic dependențele existente de aprovizionarea cu gaze rusești ca armă politică pentru a aduce daune economiei Uniunii. Acest lucru a generat efecte negative grave asupra statelor membre și asupra securității economice a Uniunii, asupra stabilității pieței unice, asupra consumatorilor Uniunii și a competitivității în general. Prin urmare, Uniunea nu poate considera că Federația Rusă și societățile sale energetice sunt în continuare parteneri comerciali de încredere în domeniul energiei.

([1]) Avizul din 18 septembrie 2025 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) Poziția Parlamentului European din 17 decembrie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 ianuarie 2026.

(3) În ianuarie 2006, Federația Rusă a încetat furnizarea gazelor naturale către țări din Europa de Sud-Est și din Europa Centrală în mijlocul unui val de frig, determinând creșterea prețurilor și cauzând prejudicii cetățenilor sau creând o amenințare în acest sens. La 6 ianuarie 2009, Federația Rusă a întrerupt din nou complet gazele care tranzitează prin Ucraina, afectând 18 state membre, în special pe cele din Europa Centrală și de Est. Această perturbare a furnizării de gaze naturale a generat perturbări grave ale piețelor gazelor din regiune și din întreaga Uniune. Unele state membre nu au mai avut niciun flux de gaze naturale timp de aproape 14 zile, ceea ce a forțat oprirea de durată a încălzirii în școli și fabrici, determinând statele respective să declare stare de urgență. În 2014, Federația Rusă a invadat și a anexat în mod ilegal Crimeea, a confiscat activele ucrainene de producție de gaze din Crimeea și a redus furnizarea de gaze către mai multe state membre care anunțaseră că vor furniza gaze Ucrainei, ceea ce a generat perturbări ale pieței și creșteri ale prețurilor și a afectat securitatea economică. Gazprom, exportatorul controlat de stat al Federației Ruse, care deține monopolul, a făcut obiectul mai multor investigații ale Comisiei pentru o posibilă încălcare a normelor Uniunii în materie de concurență și și-a modificat ulterior comportamentul pe piață pentru a răspunde preocupărilor Comisiei în materie de concurență. În mai multe cazuri, problemele de concurență în cauză vizau așa-numitele „restricții teritoriale” din contractele Gazprom de furnizare de gaze, care interziceau revânzarea gazelor în afara țării de destinație, precum și dovezi că Gazprom era implicat în practici tarifare neloiale și condiționa furnizarea energiei de concesii politice cum ar fi participarea la proiecte rusești de gazoducte sau dobândirea controlului asupra activelor energetice ale Uniunii.

(4) Războiul de agresiune neprovocat și nejustificat al Federației Ruse împotriva Ucrainei care a început în februarie 2022 și reducerile ulterioare în furnizarea de gaze, utilizate ca armă, împreună cu manipularea piețelor prin perturbări intenționate ale fluxurilor de gaze, au scos la iveală vulnerabilități și dependențe în Uniune și în statele sale membre care pot avea în mod evident un impact direct și grav asupra funcționării pieței gazelor din Uniune, a economiei Uniunii și a intereselor sale esențiale în materie de securitate și care pot cauza prejudicii directe cetățenilor Uniunii, deoarece perturbările furnizării de energie pot dăuna sănătății sau vieții cetățenilor. Dovezile arată că societatea Gazprom, controlată de stat, a manipulat în mod intenționat piețele energiei din Uniune pentru a majora prețurile energiei. Instalațiile mari de înmagazinare subterană din Uniune controlate de Gazprom au fost lăsate la niveluri mai scăzute ca niciodată, iar societățile ruse au redus vânzările pe platformele de comercializare a gazelor din Uniune și au întrerupt complet utilizarea propriilor platforme de vânzare înainte de invazie, ceea ce a afectat piețele pe termen scurt și a agravat situația deja tensionată în materie de aprovizionare după invadarea ilegală a Ucrainei de către Federația Rusă. Începând din martie 2022, Federația Rusă a oprit sau redus în mod sistematic livrările de gaze naturale către statele membre, ceea ce a generat perturbări semnificative pe piața gazelor din Uniune. Acest lucru a afectat în special furnizarea către Uniune prin gazoductul Yamal, furnizarea către Finlanda, precum și gazoductul Nord Stream 1, în cazul căruia Gazprom a redus mai întâi fluxurile, iar apoi a întrerupt complet furnizarea prin intermediul gazoductului.

(5) Utilizarea furnizării de gaze ca armă și manipularea pieței de către Federația Rusă prin perturbări intenționate ale fluxurilor de gaze au condus la o creștere bruscă și semnificativă a prețurilor energiei în Uniune, cauzând niveluri ale prețurilor fără precedent în 2022, de până la opt ori mai mari decât media anilor precedenți. Necesitatea care a decurs din aceste practici de a găsi surse alternative de aprovizionare cu gaze, de a schimba rutele de aprovizionare, de a umple instalațiile de înmagazinare pentru iarnă și de a găsi soluții la problemele de congestionare a infrastructurii de gaze a Uniunii a contribuit și mai mult la o volatilitate ridicată a prețurilor și la creșteri fără precedent ale prețurilor în 2022.

(6) Prețurile excepțional de ridicate ale gazelor au avut drept rezultat prețuri ridicate ale energiei electrice și creșteri ale prețurilor pentru alte produse energetice, ceea ce a condus la o inflație ridicată și susținută. Criza economică profundă, cu rate de creștere negative în multe state membre, cauzată de prețurile ridicate ale energiei și de volatilitatea acestora, a pus în pericol economia Uniunii, a subminat puterea de cumpărare a consumatorilor și a majorat costul de producție, generând riscuri pentru coeziunea și stabilitatea socială și chiar pentru viața sau sănătatea oamenilor. Întreruperile în aprovizionare au dus, de asemenea, la probleme foarte grave în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu energie în Uniune și au forțat 11 state membre să declare un nivel de criză energetică în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Beneficiind de pe urma dependenței Uniunii în timpul crizei respective, manipularea pieței de către Federația Rusă i-a permis acesteia să obțină profituri record din comerțul cu energie rămas cu Europa, veniturile sale din importurile de gaze continuând să fie de nu mai puțin de 15 miliarde EUR în 2024. Veniturile respective ar putea fi utilizate pentru a finanța noi atacuri economice împotriva Uniunii, subminând securitatea economică. Acestea ar putea fi utilizate, de asemenea, pentru a finanța războiul de agresiune împotriva Ucrainei, care constituie o amenințare majoră la adresa stabilității politice și economice din Europa.

([3]) Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

(7) Recenta criză a constituit dovada că relațiile comerciale de încredere cu partenerii care furnizează produse energetice sunt esențiale pentru a menține stabilitatea pieței și pentru a proteja viața și sănătatea oamenilor, precum și interesele esențiale de securitate ale Uniunii, în special pentru că Uniunea depinde într-o mare măsură de importurile de energie din țările terțe. Menținerea aprovizionării cu energie din Federația Rusă ar expune Uniunea la riscuri economice și de securitate continue; prin urmare, aceasta ar reduce securitatea aprovizionării sale cu energie în loc să o sporească. Chiar și dependența de volume mai mici de importuri de gaze rusești poate, dacă este utilizată în mod abuziv de Federația Rusă, să denatureze în mod semnificativ dinamica prețurilor, chiar și numai temporar, și să perturbe piețele energiei, în special în regiunile care încă depind în mod semnificativ de importurile din Federația Rusă. Având în vedere tiparul consecvent de manipulare a pieței și de perturbări ale furnizării la care guvernul Federației Ruse recurge de mult timp, precum și faptul că acesta a utilizat în mod constant comerțul cu gaze ca armă pentru a realiza mai degrabă obiective de politică decât obiective comerciale, este oportun să se ia măsuri obligatorii din punct de vedere juridic pentru a se elimina toate vulnerabilitățile rămase ale Uniunii care rezultă din dependența de importurile de gaze naturale din Federația Rusă, atât prin gazoducte (denumite în continuare „gaze transportate prin gazoducte"), cât și sub formă de gaz natural lichefiat (GNL).

(8) Restricțiile privind tranzacțiile internaționale prevăzute în prezentul regulament sunt coerente cu acțiunea externă a Uniunii în alte domenii, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Relațiile dintre Uniune și Federația Rusă s-au deteriorat considerabil în ultimii ani, în special începând din 2022. Respectiva deteriorare a relațiilor se datorează nerespectării flagrante de către Federația Rusă a dreptului internațional și, în special, războiului său de agresiune neprovocat și nejustificat împotriva Ucrainei. Începând din iulie 2014, Uniunea a impus progresiv măsuri restrictive privind comerțul cu Federația Rusă ca răspuns la acțiunile Federației Ruse împotriva Ucrainei. Conform excepțiilor care se aplică în temeiul Acordului privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, în special al articolului XXI din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (excepții de securitate), și unor excepții similare în temeiul Acordului de parteneriat și cooperare cu Federația Rusă, Uniunea este autorizată să nu acorde mărfurilor importate din Federația Rusă avantajele acordate produselor similare importate din alte țări (clauza națiunii celei mai favorizate). Prin urmare, Uniunea are dreptul să impună interdicții sau restricții la importul de mărfuri din Federația Rusă, în cazul în care Uniunea consideră că astfel de măsuri, luate în timpul situației de urgență care există în prezent în relațiile internaționale dintre Uniune și Federația Rusă, sunt necesare pentru a proteja interesele sale esențiale de securitate.

(9) Diversificarea importurilor de GNL este esențială pentru consolidarea și menținerea securității energetice în cadrul Uniunii. Pentru a preveni riscul ca rezervările pe termen lung deținute de societățile ruse în cadrul capacității terminalelor de GNL să fie utilizate pentru a obstrucționa importurile din surse alternative prin practici de blocare a capacității, cum ar fi practici de rezervare a capacităților de lichefiere sau de înmagazinare fără a le utiliza efectiv sau cu scopul de a împiedica utilizarea infrastructurii de către concurenți, autoritățile de reglementare și cele din domeniul concurenței trebuie să utilizeze pe deplin instrumentele juridice solide care sunt disponibile în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern în domeniul energiei și al concurenței, după caz. În cazul în care autoritățile vamale identifică riscuri pentru siguranță sau securitate generate de gazele rusești înainte de intrarea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile respective ar trebui să utilizeze dispozițiile privind gestionarea riscurilor din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii") pentru a evita astfel de riscuri.

(10) Comisia a evaluat cu atenție impactul asupra Uniunii și asupra statelor sale membre al unei posibile interdicții a importurilor de gaze naturale din Federația Rusă. De fapt, începând din 2022, au fost efectuate și publicate lucrări pregătitoare și mai multe analize detaliate ale consecințelor unei eliminări treptate totale a gazelor rusești, iar Comisia s-a putut baza, de asemenea, pe o multitudine de consultări cu părțile interesate, experți externi și agenții, precum și pe studii privind efectele eliminării treptate a gazelor rusești. Analiza Comisiei a arătat că este probabil ca eliminarea treptată a importurilor de gaze naturale din Rusia, dacă este bine pregătită, este coordonată și introdusă în etape și într-un spirit de solidaritate, să aibă un impact limitat asupra prețurilor energiei în Uniune și că aceasta va spori securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii și nu o va pune în pericol, ca urmare a ieșirii de pe piețele Uniunii a unui partener comercial nefiabil. Astfel cum se prevede în foaia de parcurs REPowerEU, punerea în aplicare a planului REPowerEU a redus deja dependențele Uniunii de aprovizionarea din Federația Rusă, de exemplu prin introducerea de măsuri de reducere a cererii de gaze sau de accelerare a utilizării surselor regenerabile de energie, precum și printr-un sprijin activ pentru diversificarea aprovizionării cu energie și sporirea puterii de negociere a Uniunii prin achiziționarea în comun de gaze. Evaluarea impactului a arătat, de asemenea, că o coordonare de la bun început a politicilor de diversificare poate evita efectele negative asupra prețurilor sau a aprovizionării.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(11) Prezentul regulament este pe deplin compatibil cu strategia Uniunii de reducere a dependenței sale de importurile de combustibili fosili prin consolidarea decarbonizării și extinderea rapidă a energiei curate produse pe plan intern. Astfel cum se prevede în foaia de parcurs REPowerEU, punerea în aplicare a planului REPowerEU a dus deja la o reducere substanțială cu peste 60 de miliarde de metri cubi anual a importurilor de gaze în perioada 2022-2024, permițând Uniunii să reducă dependența de aprovizionare din Federația Rusă. O reducere suplimentară a dependenței ar putea fi realizată prin măsuri de reducere a cererii de gaze, de sporire a eficienței energetice sau de accelerare a tranziției verzi printr-o implementare accelerată a capacității de producție de energie eoliană și solară, care ar urma să majoreze semnificativ ponderea energiei din surse regenerabile în mixul energetic, precum și prin sprijinirea activă a diversificării aprovizionării cu energie și creșterea puterii de negociere a Uniunii prin achiziționarea în comun de gaze. În plus, se preconizează că punerea în aplicare pe deplin a tranziției energetice, recentul Plan de acțiune pentru energie la prețuri accesibile și alte măsuri, în special investițiile în producția de alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru produsele mari consumatoare de energie, cum ar fi îngrășămintele, vor înlocui până la 100 de miliarde de metri cubi de gaze naturale până în 2030. Aceste eforturi combinate vor consolida reziliența, competitivitatea și autonomia strategică deschisă a Uniunii, vor sprijini industriile, IMM-urile și cetățenii europeni și vor facilita eliminarea treptată a importurilor de gaze din Federația Rusă.

(12) În conformitate cu Declarația de la Versailles și cu Comunicarea REPowerEU, un număr mare de importatori de gaze și-au încetat deja sau și-au redus semnificativ aprovizionarea cu gaze din Federația Rusă. Astfel cum se prevede în analiza de impact, volumele de gaze rămase în cadrul contractelor de aprovizionare existente pot fi eliminate treptat fără un impact economic semnificativ și fără riscuri pentru securitatea aprovizionării, ca urmare a disponibilității unui număr suficient de furnizori alternativi pe piața mondială a gazelor, a unei piețe a gazelor bine interconectate a Uniunii și a disponibilității unei infrastructuri de import suficiente. Este necesar ca măsurile conexe să fie conforme cu actualul cadru energetic al Uniunii.

(13) În unele cazuri, încărcăturile de GNL conțin gaze produse în diferite țări și stocate împreună. Prin urmare, interdicția privind importurile de gaze naturale din Federația Rusă ar trebui să se aplice, de asemenea, cantităților de gaze din astfel de încărcături care sunt produse în Federația Rusă. În cazul în care importatorii pot documenta fără echivoc cotele relevante de GNL produs în afara Federației Ruse, ar trebui să fie posibil să se importe cantitățile de GNL din afara Rusiei conținute într-o încărcătură de GNL.

(14) Contractele de furnizare pe termen scurt vizează volume mai mici decât contractele mari de furnizare pe termen lung pe care importatorii le dețin cu societăți ruse și, în orice, caz, contractele de furnizare pe termen scurt existente se vor apropia de expirare până la data intrării în vigoare a prezentului regulament. În consecință, riscul pentru securitatea economică rezultat din contractele de furnizare pe termen scurt existente pare a fi scăzut. Prin urmare, este oportun să se excepteze contractele de furnizare pe termen scurt existente de la aplicarea imediată a interdicției la import, permițând o perioadă de tranziție până la 25 aprilie 2026 pentru importurile de GNL, ținând seama de articolul 3ra din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului ([5]), și până la 17 iunie 2026 pentru gazele transportate prin gazoducte.

(15) Importatorii care dețin contracte de furnizare pe termen lung vor avea nevoie, cel mai probabil, de mai mult timp pentru a găsi rute și surse de aprovizionare alternative decât titularii de contracte pe termen scurt, pentru că, de obicei, contractele de furnizare pe termen lung vizează volume semnificativ mai mari în timp decât contractele de furnizare pe termen scurt. Prin urmare, ar trebui să fie introdusă o perioadă de tranziție în ceea ce privește interdicția privind importurile de gaze pentru contractele de furnizare pe termen lung existente pentru a acorda titularilor de contracte de furnizare pe termen lung suficient timp pentru a-și diversifica aprovizionarea în mod ordonat. Deși GNL poate proveni din întreaga lume, iar clienții de GNL nu întâmpină, de obicei, nicio barieră fizică atunci când trec la furnizori alternativi pe piața mondială a GNL, diversificarea pentru clienții de gaze transportate prin gazoducte, în special în țările fără infrastructură GNL, poate fi mai complexă. Prin urmare, ar trebui acordată o perioadă de tranziție mai lungă pentru aprovizionarea cu gaze în temeiul contractelor de furnizare pe termen lung existente care au ca obiect aprovizionarea cu gaze prin gazoducte.

(16) Au survenit anumite situații în care o țară care este încă aprovizionată în temeiul contractelor de furnizare pe termen lung existente având ca obiect aprovizionarea cu gaze rusești prin gazoducte este afectată în mod specific de modificările recente ale rutelor de aprovizionare din Federația Rusă, nemaifiind posibil importul de gaze pe aceste rute de aprovizionare, din cauza unor rute alternative limitate sau inexistente pentru transportul gazelor contractate. Pentru a remedia situația, furnizorii din alte state membre asigură în prezent livrarea gazelor prin gazoducte în temeiul unor contracte de furnizare pe termen scurt cu furnizori din Federația Rusă prin intermediul punctelor de interconectare necongestionate. Având în vedere această situație foarte specifică și pentru a le acorda suficient timp pentru a găsi noi furnizori, ar trebui să se aplice o perioadă de tranziție mai lungă și în ceea ce privește contractele de furnizare pe termen scurt cu furnizori din Federația Rusă în temeiul cărora sunt aprovizionate țările fără ieșire la mare afectate de modificările rutelor de aprovizionare cu gaze rusești.

([5]) Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229, 31.7.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj).

(17) Deși scutirea contractelor de furnizare preexistente de la aplicarea imediată a interdicției privind importurile de gaze rusești pare justificată, nu toate contractele încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament ar trebui să beneficieze de o astfel de scutire temporară. Într-adevăr, scutirea temporară de la interdicție a tuturor contractelor de furnizare existente ar fi putut crea un stimulent pentru furnizorii ruși să utilizeze intervalul de timp dintre publicarea propunerii Comisiei privind prezentul regulament și intrarea în vigoare a interdicției pentru a extinde aprovizionarea actuală, prin încheierea de noi contracte sau prin creșterea volumelor fie prin modificarea contractelor de furnizare existente, fie prin utilizarea flexibilităților în cadrul unor astfel de contracte. Pentru a se asigura faptul că, drept urmare a interdicției, importurile din Federația Rusă nu cresc, ci scad, prin prezentul regulament nu ar trebui să fie recompensate întreprinderile care au încheiat noi contracte de import de gaze rusești în intervalul de timp dintre publicarea propunerii Comisiei privind prezentul regulament și intrarea în vigoare a interdicției acordându-le și lor o perioadă de tranziție. Într-adevăr, șefii de stat sau de guvern și-au asumat deja în martie 2022 angajamentul de a elimina treptat aprovizionarea cu gaze rusești și, bazându-se pe acest angajament, Comisia a formulat propuneri privind Strategia REPowerEU, planul REPowerEU și foaia de parcurs REPowerEU. Cel târziu de la data publicării prezentei propuneri de regulament, nu mai era oportun să se considere drept preexistente contractele încheiate după această dată. Prin urmare, contractele încheiate după 17 iunie 2025 nu ar trebui să beneficieze de dispozițiile tranzitorii excepționale pentru contractele de furnizare existente pe termen scurt și pe termen lung.

(18) Pentru a se evita creșterea volumelor importurilor prevăzute în contractele de furnizare existente, modificările aduse contractelor de furnizare existente ar trebui să fie considerate contracte noi în sensul prezentului regulament, iar volumele importurilor majorate prin utilizarea flexibilităților contractuale nu ar trebui să beneficieze de perioada de tranziție. Ar trebui să fie prevăzute excepții pentru anumite cazuri de modificări necesare ale contractelor de furnizare existente, cu condiția ca acestea să nu majoreze cantitățile contractate sau calendarul de livrare. Variațiile de preț care rezultă din indexarea prețurilor deja prevăzută în contractele de furnizare existente nu constituie o modificare a contractelor existente.

(19) Prezentul regulament creează o interdicție juridică clară privind importul de gaze naturale rusești, constituind un act suveran al Uniunii asupra căruia importatorii de gaze nu au niciun control și care face ilegală efectuarea de importuri de gaze naturale din Federația Rusă, cu efect juridic direct și fără nicio marjă de apreciere pentru statele membre în ceea ce privește aplicarea sa.

(20) Spre deosebire de alte mărfuri, gazele naturale sunt o marfă omogenă, care este tranzacționată în volume mari și adesea revândută de mai multe ori între comercianții de la nivel angro. Având în vedere complexitatea deosebită a trasabilității originii gazelor naturale și ținând seama de faptul că furnizorii ruși ar putea încerca să eludeze prezentul regulament, de exemplu prin intermediul vânzărilor prin intermediari, al transbordărilor sau al transportului prin alte țări, prezentul regulament ar trebui să prevadă un cadru eficace pentru evitarea eludării interdicției. Prin urmare, autoritățile relevante ar trebui să fie abilitate să ia măsurile necesare pentru a identifica dacă aprovizionarea cu gaze naturale din Federația Rusă are loc pe teritoriul vamal al Uniunii prin intermediul unor sisteme create pentru eludarea prezentului regulament. Atunci când stabilesc dacă gazele naturale sunt puse în liberă circulație în Uniune, autoritățile vamale ar trebui să se bazeze nu numai pe informațiile furnizate în declarația vamală, ci să fie autorizate ca, pe baza altor informații relevante, să evalueze, în cazul în care consideră că este relevant, dacă o marfă introdusă în Uniune este destinată efectiv să fie pusă în liberă circulație. Prin prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să se impună obligația determinării țării de producție și a lanțului de aprovizionare cu gaze naturale importate în Uniune.

(21) Importatorii de gaze naturale ar trebui să fie obligați să pună la dispoziția autorităților toate informațiile necesare pentru a determina țara de producție a gazelor naturale importate în Uniune și pentru a stabili dacă gazele importate fac obiectul interdicției generale sau al uneia dintre excepțiile la aceasta. Este posibil ca noțiunea de „origine” în temeiul legislației vamale a Uniunii să nu permită întotdeauna identificarea țării de producție a gazelor importate, de exemplu dacă gazele au fost prelucrate (de exemplu, lichefiate sau regazificate) după ce au părăsit Federația Rusă. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să reglementeze, de asemenea, cazurile în care țara de „origine” în temeiul legislației vamale a Uniunii diferă de țara de producție a gazelor și să prevadă un mecanism pentru a verifica dacă gazele naturale au fost extrase sau lichefiate în Federația Rusă. Gazele care, înainte de a fi importate în Uniune, au fost exportate din Federația Rusă, fie prin export direct din Rusia către Uniune, fie prin export indirect printr-o țară terță, ar trebui, cu excepția cazurilor de tranzit, să facă obiectul interdicției.

(22) Având în vedere caracteristicile specifice ale gazelor transportate prin gazoducte și ale GNL și pentru a facilita procesul de verificare a țării de producție și a condițiilor pentru posibile scutiri temporare înainte ca gazele să intre pe teritoriul vamal al Uniunii, ar trebui să fie introdusă o procedură de autorizare prealabilă. Importurile ar trebui să fie refuzate în absența unei autorizații. Autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale ar trebui să fie informate în prealabil cu privire la importurile preconizate în Uniune și respectivelor autorități ar trebui să le fie prezentate informațiile necesare în vederea verificării țării de producție și pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru o scutire temporară în temeiul prezentului regulament. Deși autoritățile de autorizare ar trebui să depună eforturi pentru a emite o autorizație în perioada cuprinsă între momentul transmiterii informațiilor de către importator și intrarea planificată pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a facilita importurile de gaze în Uniune, acestea ar trebui, de asemenea, să poată lua o decizie într-o etapă ulterioară, în special în cazul în care există îndoieli cu privire la informațiile furnizate. Autorizarea prealabilă nu ar trebui să aducă atingere competențelor existente de asigurare a respectării legii ale autorităților vamale. Importurile de gaze naturale din țările producătoare de gaze ar trebui să fie exceptate de la obligația respectivă în cazul în care Uniunea a importat în trecut volume semnificative din aceste țări și dacă țările respective fie au demonstrat că nu doresc să sprijine sectorul gazelor din Rusia prin interzicerea importului de gaze rusești sau prin măsuri restrictive care vizează infrastructura de gaze rusești, societățile de gaze rusești sau persoanele care gestionează astfel de societăți, fie nu dispun de infrastructura necesară pentru a importa gaze naturale prin gazoducte sau GNL. Comisia ar trebui să întocmească o listă a acestor țări și să o actualizeze în consecință.

(23) Autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale ar trebui să poată solicita toate informațiile necesare pentru a evalua legalitatea importurilor. De asemenea, acestea ar trebui să se poată baza pe informații din alte surse. Întrucât condițiile contractuale care determină elementele relevante pentru evaluare sunt adesea complexe, autorităților ar trebui să li se acorde competența de a solicita importatorilor informații detaliate privind contractul, inclusiv întregul contract de furnizare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a înțelege contextul anumitor clauze sau trimiterile la alte dispoziții contractuale. Prezentul regulament ar trebui să includă norme care să asigure o protecție efectivă a secretelor comerciale ale întreprinderilor în cauză.

(24) Atunci când își exercită competențele, autoritățile de autorizare și autoritățile vamale ar trebui să pună accent pe asigurarea aplicării respectivelor competențe la punctele de interconectare, instalațiile GNL sau gazoductele de tranzit, în cazul cărora riscul de eludare este ridicat. Au fost observate practici de utilizare a așa-numitelor „flote fantomă” pentru eludarea măsurilor restrictive în transportul de petrol și ar putea prezenta riscuri și pentru importurile de GNL, subminând astfel obiectivele prezentului regulament. Autoritățile ar trebui să coopereze îndeaproape pentru a-și adapta prioritățile în materie de asigurare a respectării legii, dacă este necesar, în vederea abordării potențialelor practici de eludare identificate în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament. De asemenea, Comisia ar trebui să monitorizeze în mod constant fluxurile de gaze naturale rusești care tranzitează țări terțe.

(25) Unele părți din infrastructura de transport al gazelor din Rusia sunt conectate direct la Uniune, iar unele gazoducte de tranzit care leagă Federația Rusă de Uniune traversează țări terțe fără a avea în prezent puncte de intrare între Federația Rusă și Uniune. Prin urmare, ar trebui să se presupună că gazele naturale importate în Uniune prin traversarea frontierelor, prin conducte de interconectare sau puncte de interconectare între Federația Rusă și Uniune sau între Belarus și Uniune, precum și gazele naturale livrate prin gazoducte precum TurkStream la punctul de interconectare Strandzha 2/Malkoclar sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă. În cazul în care se susține că gazele naturale care sosesc la respectivele frontiere, conducte de interconectare sau puncte de interconectare fac obiectul unui regim de „tranzit” prin Federația Rusă, ar trebui să se aplice controale stricte. Federația Rusă este un exportator important de gaze și nu a jucat în trecut niciun rol semnificativ ca țară de tranzit pentru gaze, din cauza mai multor factori, cum ar fi lipsa infrastructurii de regazificare, organizarea comerțului cu gaze în Federația Rusă prin intermediul unui monopol asupra exportului prin gazoducte, modelele de afaceri ale întreprinderilor rusești din sectorul gazelor care nu se bazează pe organizarea tranzițiilor și localizarea geografică a Federației Ruse. Prin urmare, ținând seama de faptul că furnizorii ruși ar putea fi tentați să eludeze interdicția la import, autoritățile vamale ar trebui să refuze importul volumelor de gaze naturale despre care se pretinde că sunt în tranzit, cu excepția cazului în care pot fi furnizate dovezi clare care să ateste că gazele relevante au tranzitat Federația Rusă și că țara lor de producție nu este Federația Rusă. Dovezile respective ar trebui să fie furnizate autorităților de autorizare cu suficient timp înainte pentru a permite trasabilitatea gazelor importate până la locul de producție și cel târziu cu o lună înainte de intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii.

(26) Punctul de interconectare Strandzha 1 conectează Uniunea la un sistem de gazoducte care transportă nu numai gaze din Republica Azerbaidjan sau Republica Turcia, ci și volume semnificative de gaze din Federația Rusă. Prin urmare, ar trebui să fie obligatorie prezentarea de dovezi clare care să ateste că țara de producție nu este Federația Rusă și ar trebui să se acorde autorităților suficient timp de verificare pentru a se asigura că gazele importate prin punctul de interconectare Strandzha 1 nu sunt originare sau nu sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă. În cazul în care alte puncte de interconectare ar urma să fie conectate în viitor la sisteme de gazoducte care transportă volume semnificative de gaze rusești, ar trebui să se aplice același standard de control.

(27) În plus, volume semnificative de gaze naturale ar putea intra, de asemenea, în Uniune în cadrul unui regim de „tranzit". Întrucât normele stricte de monitorizare pentru importurile de gaze, cum ar fi autorizarea prealabilă, nu se aplică gazelor care traversează Uniunea în cadrul unui regim de „tranzit" sau care sunt înmagazinate în temeiul unor norme de antrepozitare vamală, este oportun să se prevadă garanții specifice sub forma unui regim de monitorizare a tranzitului, care să permită autorităților vamale să monitorizeze fluxurile de gaze în cadrul unui regim de „tranzit", pentru a se asigura că gazele naturale care traversează Uniunea în cadrul unui regim de „tranzit" nu sunt puse în cele din urmă în liberă circulație în Uniune. În cazul în care operatorii înmagazinează gaze ca înmagazinare temporară ori în cadrul unui regim de „tranzit" sau de antrepozitare vamală în temeiul Codului vamal al Uniunii, statele membre ar trebui să dispună de mecanisme adecvate de monitorizare și de asigurare a respectării legii pentru a se asigura că utilizarea instalațiilor de înmagazinare ale Uniunii de către țările terțe nu prezintă niciun risc pentru securitatea aprovizionării la nivel național sau regional și pentru îndeplinirea obligațiilor de înmagazinare, precum și să furnizeze Comisiei informații relevante.

(28) În conformitate cu principiul cooperării loiale, autoritățile de autorizare, autoritățile vamale, autoritățile de reglementare, autoritățile competente, Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și Comisia ar trebui să coopereze pentru a pune în aplicare dispozițiile prezentului regulament și pentru a face schimb de informații relevante, în special în ceea ce privește evaluarea scutirilor temporare care permit importurile de gaze naturale rusești după intrarea în vigoare a prezentului regulament. Autoritățile vamale, autoritățile de reglementare, autoritățile competente și ACER ar trebui să dispună de instrumentele și bazele de date necesare pentru a se asigura faptul că se poate face schimb de informații relevante între autoritățile naționale și autoritățile din diferite state membre, atunci când este necesar. ACER ar trebui să contribuie cu cunoștințele sale de specialitate la procesul de monitorizare a punerii în aplicare a prezentului regulament. Pentru a facilita crearea sistemelor de informații comune interoperabile necesare, Comisia și statele membre ar trebui să poată explora posibilitățile de utilizare a bugetului disponibil în cadrul Fondului pentru securitate internă instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1149 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]). Autoritățile vamale ar trebui să furnizeze lunar informații actualizate autorităților de reglementare, autorităților competente și Comisiei cu privire la elementele esențiale referitoare la evoluția importurilor de gaze rusești, cum ar fi cantitățile importate în temeiul unor contracte de furnizare pe termen lung sau scurt, punctele de intrare sau partenerii contractuali. Comisia ar trebui să includă respectivele informații, după caz, în raportul privind punerea în aplicare a prezentului regulament. De asemenea, Comisia ar trebui să evalueze eficacitatea schimbului de informații și a cooperării dintre autoritățile relevante și, după caz, să includă recomandări pentru îmbunătățirea unui astfel de schimb de informații și a unei astfel de cooperări în raportul respectiv.

(29) Experiența dobândită în ceea ce privește eliminarea treptată a aprovizionării cu gaze rusești prin Ucraina a arătat că, printr-o bună pregătire și coordonare, într-un spirit de solidaritate, se pot evita perturbările pieței sau problemele de securitate a aprovizionării care ar putea apărea ca urmare a schimbării furnizorilor de gaze. Pentru a se pregăti într-un mod coordonat pentru eliminarea treptată completă a gazelor rusești și pentru a acorda pieței suficient timp pentru a anticipa schimbările implicate, fără riscuri pentru securitatea aprovizionării cu gaze și fără un impact semnificativ asupra prețurilor energiei, statele membre ar trebui să elaboreze planuri naționale de diversificare pentru gazele naturale și să le transmită Comisiei până la 1 martie 2026. Planurile respective ar trebui să facă obiectul normelor privind secretul profesional și să nu fie divulgate fără acordul statului membru relevant. Planurile ar trebui, de asemenea, să descrie măsurile preconizate la nivel național sau regional pentru a reduce cererea, a încuraja producția de energie din surse regenerabile și a asigura surse alternative de aprovizionare, precum și pentru a identifica posibilele bariere tehnice, contractuale sau de reglementare care ar putea complica procesul de diversificare. Întrucât procesul de diversificare ar putea necesita o coordonare a măsurilor la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să evalueze planurile naționale de diversificare pentru gaze naturale, având posibilitatea de a adresa recomandări prin care să sugereze adaptări, dacă este cazul.

(30) În cursul elaborării planurilor naționale de diversificare, Comisia ar trebui, în mod coordonat și în spiritul solidarității, să colaboreze cu statele membre, în special cu cele din Europa Centrală și de Sud-Est, pentru a identifica surse alternative de livrare a gazelor naturale. Pe lângă îmbunătățirea securității aprovizionării, noile surse de aprovizionare ar putea compensa, de asemenea, pierderile de venituri prin utilizarea infrastructurii existente care a fost folosită anterior pentru transportul gazelor rusești.

(31) În Declarația lor de la Versailles, șefii de stat sau de guvern s-au angajat nu numai să elimine treptat aprovizionarea cu gaze naturale din Federația Rusă, ci și alte surse de energie, în special aprovizionarea cu petrol. Federația Rusă a aplicat practici similare celor din domeniul gazelor, pe care le-a utilizat în trecut ca mijloc de constrângere și manipulare, atunci când a tranzacționat petrol cu Uniunea, ceea ce a fost demonstrat, de exemplu, de întreruperile anterioare ale aprovizionării cu petrol. Relațiile existente cu Federația Rusă în domeniul aprovizionării cu petrol creează dependențe și riscuri de securitate în Uniune. Pentru a împiedica Federația Rusă să utilizeze exporturile de petrol către Uniune ca instrument de constrângere, este esențial să se pregătească o eliminare treptată în timp util și a importurilor de petrol din Federația Rusă. Deși măsurile restrictive menite să asigure eliminarea treptată a importurilor de petrol din Federația Rusă sunt deja în vigoare, iar importurile de petrol au scăzut semnificativ, pentru o nouă eliminare treptată a petrolului rusesc ar putea fi nevoie de măsuri pregătitoare specifice și de o coordonare cu țările vecine.

([6]) Regulamentul (UE) 2021/1149 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru securitate internă (JO L 251, 15.7.2021, p. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1149/oj).

(32) Prin urmare, statele membre ar trebui, de asemenea, să elaboreze planuri naționale de diversificare pentru țiței și produse petroliere, care ar trebui să includă măsuri în vigoare și planificate la nivel național pentru a asigura transparența și trasabilitatea importurilor de petrol din Federația Rusă. Comisia ar trebui să ofere recomandări cu privire la planurile respective. Acestea ar trebui să facă obiectul normelor privind secretul profesional și să nu fie divulgate fără acordul statului membru relevant. Comisia ar trebui să abordeze în continuare problema utilizării așa-numitelor „flote fantomă" pentru a eluda măsurile restrictive ale Uniunii privind petrolul, în special desfășurând acțiunile prevăzute în foaia de parcurs REPowerEU.

(33) Experiența din timpul crizei gazelor din 2022 și 2023 a arătat că informațiile cuprinzătoare privind situația aprovizionării și posibilele dependențe în materie de aprovizionare sunt esențiale pentru monitorizarea aprovizionării cu gaze în Uniune. Prin urmare, importatorii de gaze ruși care utilizează perioadele de tranziție stabilite în prezentul regulament ar trebui să transmită Comisiei toate informațiile necesare pentru a evalua posibilele riscuri pentru comerțul cu gaze. Informațiile respective ar trebui să includă parametri-cheie sau chiar părți de text integrale din contractele relevante de furnizare de gaze, cu excepția informațiilor privind prețurile, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a înțelege contextul anumitor clauze sau trimiterile la alte dispoziții din contract. Atunci când monitorizează aprovizionarea cu gaze în Uniune, Comisia ar trebui, de asemenea, să țină seama de informațiile privind importurile furnizate de autoritățile vamale și de informațiile incluse în planurile naționale de diversificare. Comisia ar trebui să informeze periodic Grupul de coordonare pentru gaz, constituit prin Regulamentul (UE) 2017/1938, cu privire la procesul de eliminare treptată la nivelul Uniunii și să transmită un raport anual privind eliminarea treptată a gazelor din Rusia, care poate fi însoțit de recomandări și acțiuni specifice ale Uniunii pentru accelerarea procesului de eliminare treptată.

(34) Statele membre și Uniunea ar trebui să coopereze îndeaproape în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește posibilele proceduri de soluționare a litigiilor. După caz, Regulamentele (UE) nr. 1219/2012 ([7]) și (UE) nr. 912/2014 ([8]) ale Parlamentului European și ale Consiliului stabilesc detalii suplimentare privind cooperarea și repartizarea responsabilităților financiare între statele membre și Uniune în ceea ce privește posibilele cazuri de soluționare a litigiilor dintre investitori și stat legate de prezentul regulament.

(35) Având în vedere practica recentă a Federației Ruse de a modifica unilateral și de a obstrucționa procedurile judiciare și de arbitraj convenite, nici persoanele afectate, nici Uniunea și statele membre nu pot fi trase la răspundere pentru hotărârile judecătorești, hotărârile arbitrale sau alte decizii judiciare adoptate în cadrul unor proceduri ilegale împotriva cărora nu există acces la nicio cale de atac în jurisdicția relevantă.

(36) Uniunea a creat un cadru juridic solid pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze în orice moment și pentru a aborda în mod coordonat posibilele crize de aprovizionare, inclusiv obligațiile statelor membre de a asigura o solidaritate eficace și operațională față de țările vecine care au nevoie de gaze. Comisia ar trebui să monitorizeze în mod constant evoluția riscurilor de piață pentru aprovizionarea cu gaze care rezultă din comerțul cu gaze cu Federația Rusă, la nivelul Uniunii, la nivel regional și la nivelul statelor membre. În cazul unor evoluții bruște și semnificative, care amenință grav securitatea aprovizionării unuia sau a mai multor state membre, și după ce s-a declarat o situație de urgență în conformitate cu articolul 11 sau 12 din Regulamentul (UE) 2017/1938, este oportun să se confere Comisiei competența de a lua măsurile de urgență necesare prin adoptarea unei decizii referitoare la interdicțiile privind importurile de gaze naturale sau de GNL prevăzute în prezentul regulament în unul sau mai multe state membre. Într-o astfel de situație, Comisia ar trebui, de asemenea, să poată suspenda cerința de autorizare prealabilă pentru intrarea importurilor de gaze pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a facilita importurile suplimentare în termen scurt. Orice astfel de suspendare de către Comisie ar trebui să fie limitată în timp și să nu fie acordată pentru o perioadă mai mare de patru săptămâni la rând și ar trebui să fie reînnoită numai dacă condițiile pentru situația de urgență în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2017/1938 continuă să se aplice. Decizia de punere în aplicare a Comisiei ar trebui să impună condițiile suplimentare necesare pentru a asigura faptul că orice astfel de suspendare se limitează strict la abordarea amenințării și ar trebui să permită numai contracte pe termen scurt. Comisia ar trebui să informeze Grupul de coordonare pentru gaz și să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport în care justifică suspendarea și orice prelungire a acesteia și ar trebui să monitorizeze îndeaproape aplicarea oricărei astfel de suspendări temporare.

([7]) Regulamentul (UE) nr. 1219/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe (JO L 351, 20.12.2012, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1219/oj).

([8]) Regulamentul (UE) nr. 912/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 de instituire a unui cadru pentru gestionarea răspunderii financiare legate de instanțele de soluționare a litigiilor între investitori și stat, stabilite prin acordurile internaționale la care Uniunea Europeană este parte (JO L 257, 28.8.2014, p. 121, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/912/oj).

(37) Pentru a evita alegerea unei jurisdicții mai favorabile în ceea ce privește sancțiunile și pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament, statele membre ar trebui să stabilească norme armonizate privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Cu toate acestea, întrucât încălcarea prezentului regulament ar putea constitui și o încălcare a altor acte legislative ale Uniunii strâns legate de interdicțiile și obligațiile prevăzute în prezentul regulament, cum ar fi legislația vamală, măsurile restrictive sau Regulamentul (UE) 2017/1938, impunerea de sancțiuni nu ar trebui să conducă la o încălcare a principiului *ne bis in idem*, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prezentul regulament nu aduce atingere impunerii de sancțiuni penale în temeiul dreptului intern.

(38) Măsurile introduse prin prezentul regulament reflectă pe deplin principiul solidarității energetice. Într-adevăr, nivelul de expunere la importurile de gaze din Rusia diferă de la un stat membru la altul, iar multe state membre au luat deja măsuri pentru a elimina treptat gazele rusești. Prezentul regulament va asigura o abordare armonizată la nivelul Uniunii în scopul eliminării treptate a gazelor rusești, menținând solidaritatea între statele membre.

(39) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, într-un mod coordonat și fără riscul de fragmentare a pieței, dar acestea pot fi realizate mai bine și mai eficient la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(40) Având în vedere importanța pentru Uniune de a elimina treptat, fără întârziere, dependența economică de importurile de gaze din Federația Rusă, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Participanții la piață au avut la dispoziție mult timp pentru a-și adapta portofoliul de aprovizionare după Declarația de la Versailles din martie 2022 și după adoptarea propunerii privind prezentul regulament la 17 iunie 2025. Cu toate acestea, pare oportun să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite furnizorilor de gaze care nu și-au adaptat încă strategiile de aprovizionare să ia măsurile necesare pentru a se conforma prezentului regulament. Prin urmare, interdicția de a importa gaze din Federația Rusă ar trebui să se aplice numai de la 18 martie 2026. Pentru a permite importatorilor cu contracte de furnizare existente și importatorilor care încheie noi contracte să obțină autorizarea prealabilă necesară în timp util și fără perturbări pentru importurile planificate de gaze, diferitele proceduri de autorizare prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice înainte ca interdicția privind importurile de gaze din Federația Rusă să devină aplicabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament asigură un cadru pentru eliminarea expunerii rămase a Uniunii la riscurile semnificative pentru comerț și securitatea aprovizionării care rezultă din comerțul cu gaze naturale cu Federația Rusă, precum și pentru pregătirea eliminării treptate efective și în timp util a importurilor de petrol din Federația Rusă prin stabilirea:

(a) unei interdicții treptate asupra importurilor de gaze naturale din Federația Rusă;

(b) unor norme pentru punerea în aplicare și monitorizarea respectivei interdicții, precum și pentru eliminarea treptată a importurilor de petrol din Federația Rusă; și a

(c) unor dispoziții pentru o mai bună evaluare a securității aprovizionării cu energie în Uniune.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „gaze naturale” înseamnă gaze astfel cum sunt menționate la codurile 2711 11 00 și 2711 21 00 din Nomenclatura combinată (NC);

2. „GNL” înseamnă gazul natural lichefiat astfel cum este menționat la codul NC 2711 11 00;

3. „gaze naturale în stare gazoasă” înseamnă gazele naturale astfel cum sunt menționate la codul NC 2711 21 00;

4. „amestecuri” înseamnă amestecuri de volume de GNL din diferite țări de origine;

5. „contract de furnizare pe termen lung” înseamnă un contract de furnizare de gaze naturale, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe gaze naturale, cu o durată mai mare de un an;

6. „contract de furnizare pe termen scurt” înseamnă un contract de furnizare de gaze naturale, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe gaze naturale, cu o durată de maximum un an;

7. „țară fără ieșire la mare” înseamnă o țară care este înconjurată în întregime de uscat și care nu are acces direct la mare;

8. „import” înseamnă punerea în liberă circulație a mărfurilor, în sensul articolului 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”);

9. „importator” înseamnă persoana fizică sau juridică care este declarantul în sensul definiției de la articolul 5 punctul 15 din Codul vamal al Uniunii din declarația vamală relevantă, sau o persoană fizică sau juridică, inclusiv întreprinderile afiliate, care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii sau plasează mărfurile în alt mod pe piața Uniunii;

10. „întreprinderi afiliate” înseamnă întreprinderi afiliate în sensul definiției de la articolul 2 punctul 12 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([10]);

11. „autoritate vamală” înseamnă autoritățile vamale în sensul definiției de la articolul 5 punctul 1 din Codul vamal al Uniunii;

12. „autoritate de autorizare” înseamnă autoritatea care are competența de a examina cererile de autorizare formulate în temeiul articolului 5;

13. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2017/1938;

14. „autoritate de reglementare” înseamnă o autoritate de reglementare desemnată în temeiul articolului 76 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și al Consiliului ([11]);

15. „control” înseamnă control în sensul definiției de la articolul 2 punctul 55 din Directiva (UE) 2024/1788;

16. „punct de interconectare” înseamnă un punct de interconectare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 63 din Directiva (UE) 2024/1788;

17. „conductă de interconectare” înseamnă o conductă de interconectare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 39 din Directiva (UE) 2024/1788;

18. „punct de intrare” înseamnă un punct de intrare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 61 din Directiva (UE) 2024/1788;

19. „punct de ieșire” înseamnă un punct de ieșire în sensul definiției de la articolul 2 punctul 62 din Directiva (UE) 2024/1788;

20. „punct de livrare” înseamnă locul fizic sau virtual specificat într-un contract de furnizare de gaze, unde gazele naturale urmează să fie livrate de un vânzător și primite de un cumpărător;

21. „cantități contractate” înseamnă cantitățile de gaze naturale pe care un cumpărător este obligat să le achiziționeze și un vânzător este obligat să le furnizeze, astfel cum se specifică în contractul de furnizare inițial, dar excluzând cantitățile care decurg din dispozițiile contractuale care prevăd modificări cantitative ale cantităților de referință, cum ar fi cantitățile rotunjite, cantitățile fracționate, cantitățile ascendente sau alte modificări volumetrice în temeiul contractului, cu excepția cantităților complementare ulterioare plătite care au fost achitate înainte de 17 iunie 2025;

([9]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([10]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([11]) Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (JO L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj).

22. „cantități rotunjite” înseamnă cantitățile de gaze naturale adăugate la cantitatea anuală contractată într-un anumit an pentru a asigura rotunjirea ultimei încărcături la o încărcătură întreagă;

23. „cantități fracționate” înseamnă cantitățile de gaze naturale reportate în anii contractuali următori, în cazul în care cantitatea livrată în cursul unui an este mai mare sau mai mică decât cantitatea anuală contractată ajustată, după ajustări; astfel de cantități pot fi pozitive sau negative;

24. „cantități ascendente” înseamnă cantitățile de gaze naturale care se adaugă opțional la cantitatea anuală contractată pe baza contractelor de furnizare, la latitudinea unei părți la un contract de furnizare;

25. „cantități complementare ulterioare plătite” înseamnă cantitățile de gaze naturale pe care un cumpărător este îndreptățit sau obligat să le preia și să le plătească în perioade succesive, în conformitate cu cerințele minime de tip *take-or-pay* și pentru a compensa orice deficit în ceea ce privește cantitățile care au fost contractate, dar nu au fost preluate în perioadele anterioare, astfel cum se prevede într-un contract de furnizare pe termen lung;

26. „calendar de livrare” înseamnă calendarul sau planul convenit între părțile la un contract de furnizare de gaze, care precizează cantitățile de gaze naturale care trebuie să fie livrate de un vânzător și preluate de un cumpărător pe durate determinate, inclusiv data, locul și condițiile livrării, astfel cum sunt prevăzute într-un contract de furnizare sau în alte proceduri operaționale conexe;

27. „nominalizare” înseamnă nominalizarea în sensul definiției de la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2024/1789 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]);

28. „petrol” înseamnă țițeiul, gazele naturale condensate, materiile prime pentru rafinării, aditivii și compușii oxigenați și alte hidrocarburi și produse petroliere care se încadrează la codurile NC 2709 și 2710;

29. „țară de producție” înseamnă țara în care sunt extrase gazele naturale, indiferent dacă gazele naturale respective au fost ulterior lichefiate sau regazificate într-o altă țară; în cazul în care gazele naturale extrase în alte țări decât Federația Rusă sunt lichefiate sau regazificate în Federația Rusă, Federația Rusă este considerată țară de producție.

CAPITOLUL II

INTERZICEREA TREPTATĂ A IMPORTURILOR DE GAZE NATURALE DIN FEDERAȚIA RUSĂ

Articolul 3

Interzicerea importurilor de gaze naturale din Federația Rusă

(1) Se interzice importul prin gazoducte al gazelor naturale în stare gazoasă (denumite în continuare „gaze transportate prin gazoducte”) care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, cu excepția cazului în care se aplică una dintre scutirile temporare prevăzute la articolul 4.

(2) Se interzice importul de GNL care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă sau care este obținut din gaze naturale în stare gazoasă extrase în Federația Rusă, cu excepția cazului în care se aplică una dintre scutirile temporare prevăzute la articolul 4. Această interdicție se aplică, de asemenea, pentru GNL conținut în amestecuri care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă sau care este obținut din gaze naturale în stare gazoasă extrase în Federația Rusă.

Articolul 4

Scutiri temporare pentru contractele de furnizare existente

(1) Interdicția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) se aplică de la 17 iunie 2026, iar interdicția prevăzută la articolul 3 alineatul (2) se aplică de la 25 aprilie 2026, dacă se poate demonstra autorităților de autorizare că importurile respective sunt efectuate în temeiul unui contract de furnizare pe termen scurt, încheiat înainte de 17 iunie 2025 și nemodificat ulterior, cu excepția cazului în care modificarea intră sub incidența alineatului (5) de la prezentul articol.

([12]) Regulamentul (UE) 2024/1789 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 și (UE) 2022/869 și a Deciziei (UE) 2017/684 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 715/2009 (JO L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj).

(2) Interdicția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament se aplică de la 30 septembrie 2027, dacă se poate demonstra autorităților de autorizare că importurile respective sunt efectuate în temeiul unui contract de furnizare pe termen lung, încheiat înainte de 17 iunie 2025 și nemodificat ulterior, cu excepția cazului în care modificarea intră sub incidența alineatului (5) de la prezentul articol.

În cazul în care Comisia identifică un risc ca un stat membru să nu îndeplinească obiectivul de constituire de stocuri pentru 2027 pentru înmagazinarea subterană în temeiul articolului 6a din Regulamentul (UE) 2017/1938, ținând seama de circumstanțele riscului de neîndeplinire a obiectivului, aceasta confirmă riscul respectiv printr-o decizie de punere în aplicare până cel târziu la 15 septembrie 2027.

În cazul în care Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare în temeiul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, interdicția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament se aplică numai de la 1 noiembrie 2027 în statul membru respectiv, dacă se poate demonstra autorităților de autorizare că importurile respective sunt efectuate în temeiul unui contract de furnizare pe termen lung, astfel cum este menționat la primul paragraf de la prezentul alineat. Comisia informează, fără întârziere, Parlamentul European, Consiliul și Grupul de coordonare pentru gaz constituit în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2017/1938 cu privire la decizia sa de punere în aplicare.

(3) Interdicția prevăzută la articolul 3 alineatul (2) se aplică de la 1 ianuarie 2027, dacă se poate demonstra autorităților de autorizare că importurile relevante sunt efectuate în temeiul unui contract de furnizare pe termen lung, încheiat înainte de 17 iunie 2025 și nemodificat ulterior, cu excepția cazului în care modificarea intră sub incidența alineatului (5) de la prezentul articol.

(4) Interdicția prevăzută la articolul 3 se aplică de la 30 septembrie 2027 sau, atunci când Comisia a adoptat o decizie de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, de la 1 noiembrie 2027, dacă se poate demonstra autorităților de autorizare:

(a) că importurile relevante sunt efectuate în temeiul unui contract de furnizare pe termen scurt cu livrare către o țară fără ieșire la mare care este necesar pentru îndeplinirea contractului de furnizare pe termen lung în temeiul literei (b); și

(b) că există un contract de furnizare pe termen lung cu livrare către o țară fără ieșire la mare pentru importul de gaze transportate prin gazoducte:

(i) care a fost încheiat înainte de 17 iunie 2025 și care nu a fost modificat ulterior, cu excepția cazului în care modificarea intră sub incidența alineatului (5) de la prezentul articol;

(ii) care au ca obiect aprovizionarea cu gaze care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă; și

(iii) a căror livrare nu mai poate fi efectuată la punctul de livrare inițial de la o frontieră dintre Uniune și o țară terță.

(5) Scutirile temporare prevăzute la alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică, de asemenea, contractelor de furnizare existente, cu următoarele modificări:

(a) reducerea cantităților contractate;

(b) scăderea prețurilor și a comisioanelor;

(c) modificarea clauzelor de confidențialitate;

(d) modificarea procedurilor operaționale, cum ar fi procedurile de comunicare;

(e) modificarea adreselor părților contractante;

(f) transferuri de obligații contractuale între întreprinderi afiliate;

(g) modificări impuse de procedurile judiciare sau de arbitraj; sau

(h) pentru țările fără ieșire la mare, schimbări între punctele de livrare naționale.

(6) Cantitățile importate în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) și (4) nu depășesc cantitățile contractate.

CAPITOLUL III

AUTORIZAREA PREALABILĂ A IMPORTURILOR ȘI TRANSMITEREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII RELEVANTE

Articolul 5

Autorizarea prealabilă a importurilor și transmiterea de informații relevante

(1) În cazul în care se solicită o scutire temporară în temeiul articolului 4, importurile fac obiectul unei autorizări prealabile. Autorităților de autorizare li se furnizează toate informațiile necesare pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele:

(a) data încheierii contractului de furnizare de gaze;

(b) durata contractului de furnizare de gaze;

(c) cantitățile contractate, inclusiv toate drepturile în materie de flexibilitate ascendentă sau descendentă;

(d) identitatea părților la contractul de furnizare de gaze naturale, inclusiv, pentru părțile înregistrate în Uniune, numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI);

(e) pentru importurile de GNL, locul de lichefiere și portul primei încărcări;

(f) în cazul amestecurilor, documentația care atestă cantitățile de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă și cantitățile de gaze naturale din alte țări de origine conținute în amestec și informațiile care stabilesc procesul de amestecare;

(g) punctele de livrare, inclusiv eventualele flexibilități în ceea ce privește punctele de livrare; și

(h) orice modificare a contractului de furnizare de gaze naturale, indicând conținutul și data modificării, cu excepția modificărilor care se referă exclusiv la prețul gazelor.

În cazul în care se solicită o scutire temporară în temeiul articolului 4, iar prețul gazelor naturale a fost modificat la 17 iunie 2025 sau ulterior, informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol includ informații privind modificarea prețului.

Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit autorității de autorizare cu cel puțin o lună înainte de intrarea gazelor naturale pe teritoriul vamal al Uniunii. Același termen se aplică amestecurilor care conțin gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă.

(3) Importurile de gaze naturale a căror țară de producție nu este Federația Rusă fac obiectul unei autorizări prealabile, cu excepția cazului în care importurile respective intră sub incidența alineatului (4). Autorităților de autorizare din statul membru în care gazele naturale urmează să fie puse în liberă circulație li se pun la dispoziție toate informațiile necesare pentru a determina țara de producție a gazelor naturale respective, cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) De la autorizația prealabilă prevăzută la alineatul (3) se aplică o derogare în cazul în care gazele naturale sunt importate dintr-o țară care produce gaze naturale și a exportat în Uniune peste cinci miliarde de metri cubi de gaze naturale în 2024 și care:

(a) a interzis importul de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă sau aplică alte măsuri restrictive privind astfel de gaze; sau

(b) nu dispune de o infrastructură de gaze care să îi permită să importe GNL sau gaze transportate prin gazoducte.

În termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia redactează, printr-o decizie de punere în aplicare, lista țărilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la primul paragraf.

Comisia verifică dacă condițiile prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat continuă să fie îndeplinite și actualizează lista în consecință și fără întârzieri nejustificate pe baza informațiilor furnizate de autoritățile de autorizare sau, după caz, de autoritățile vamale și de organele Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2).

Comisia poate revoca derogarea de la autorizarea prealabilă prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat, prin intermediul unei decizii de punere în aplicare, dacă autoritățile de autorizare sau, după caz, autoritățile vamale identifică unul sau mai multe cazuri de eludare a interdicțiilor prevăzute la articolul 3 de către exportatorii dintr-o țară astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat sau dacă Comisia are motive să presupună că autoritățile din țările exportatoare nu intervin în mod corespunzător împotriva practicilor de eludare.

(5) Autoritățile de autorizare, autoritățile vamale și alte autorități implicate în monitorizarea menționată la articolele 6 și 7 pot solicita informații mai detaliate, în cazul în care consideră că informațiile furnizate în cadrul procedurii de autorizare prealabilă sunt insuficiente pentru a evalua dacă autorizația urmează să fie acordată. Acestea se pot baza și pe informații din alte surse. Autoritățile de autorizare pot, în special, să solicite transmiterea textului complet al anumitor dispoziții ale contractului de furnizare de gaze sau textul integral al contractului de furnizare de gaze, cu excepția informațiilor privind prețul, în special în cazul în care anumite dispoziții contractuale sunt corelate sau în cazul în care cunoașterea deplină a formulării dispozițiilor contractuale este esențială pentru evaluare.

În cazul în care informațiile furnizate nu sunt concludente, autoritățile vamale refuză punerea în liberă circulație a mărfurilor respective.

În strânsă cooperare cu autoritățile de autorizare și, după caz, cu autoritățile vamale, Comisia publică orientări privind detalii suplimentare referitoare la procedura de autorizare prealabilă și tipurile adecvate de documente și dovezi care trebuie să fie prezentate.

(6) Autoritățile de autorizare și autoritățile vamale verifică dovezile prezentate pentru a determina țara de producție și, după caz, solicită informații suplimentare, care pot include, printre altele, documentație privind livrările în amonte, ca de pildă urmărirea prin satelit a încărcăturilor de GNL disponibilă public sau informațiile de urmărire de la Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă.

(7) Gazele naturale care urmează să fie importate în Uniune prin traversarea frontierelor sau prin conducte de interconectare sau puncte de interconectare între Uniune și Federația Rusă sau Belarus ori prin gazoducte care leagă Federația Rusă de Uniune și traversează țări terțe fără a avea puncte de intrare între Federația Rusă și Uniune sunt considerate a fi exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă.

(8) Gazele naturale care urmează să fie importate în Uniune prin punctul de interconectare Strandzha 1 sunt considerate a fi exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, cu excepția cazului în care se pot furniza autorităților de autorizare, cu cel puțin șapte zile înainte de intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii, dovezi clare care să ateste că țara de producție a gazelor naturale nu este Federația Rusă.

(9) În cazul în care modificări legate de infrastructura de gaze sau de tiparele de tranzacționare duc la o situație în care alte puncte de interconectare altele decât Strandzha 1 leagă Uniunea de sisteme de gazoducte care transportă volume semnificative de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, alineatul (8) se aplică *mutatis mutandis* gazelor naturale care urmează să fie importate prin punctele de interconectare respective. Comisia identifică punctele de interconectare respective prin intermediul unei decizii de punere în aplicare a Comisiei.

(10) În cazul în care gazele naturale sunt transportate prin Uniune dintr-o țară terță către o țară terță în cadrul unui regim de tranzit în conformitate cu Codul vamal al Uniunii, inclusiv în scopul înmagazinării în temeiul unor norme de antrepozitare vamală, autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale sunt informate cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de tranzitul planificat cu privire la:

(a) țara de producție a gazelor naturale care urmează să fie transportate în cadrul unui regim de tranzit, cu excepția cazului în care această informație nu este disponibilă;

(b) calendarele de nominalizare planificate sau efective, specificând volumul, calendarul și punctele de intrare și de ieșire ale gazelor aflate în tranzit, cu granularitate zilnică, dacă este cazul;

(c) volumele și punctele de livrare din contractele de furnizare de gaze; și

(d) contractul dintre vânzător sau cumpărător sau orice entitate intermediară și operatorii de transport și de sistem relevanți din Uniune, după caz.

Autoritățile de autorizare verifică coerența datelor și, după caz, comunică fără întârziere informațiile primite autorităților vamale.

(11) În cazul în care operatorii înmagazinează gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă pe teritoriul Uniunii ca înmagazinare temporară ori în cadrul unui regim de tranzit sau de antrepozitare vamală în temeiul Codului vamal al Uniunii, statele membre dispun de mecanisme adecvate de monitorizare și de asigurare a respectării legii pentru a se asigura că utilizarea instalațiilor de înmagazinare ale Uniunii de către țările terțe nu prezintă niciun risc pentru securitatea aprovizionării la nivel național sau regional sau pentru îndeplinirea obligațiilor de înmagazinare prevăzute la articolele 6a-6d din Regulamentul (UE) 2017/1938 și transmit Comisiei informațiile relevante.

Articolul 6

Monitorizarea eficace și raportarea

(1) Autoritățile vamale și, după caz, autoritățile competente, autoritățile de reglementare, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), Parchetul European (EPPO) și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) asigură monitorizarea eficace a dispozițiilor capitolului II și, dacă este necesar, își exercită pe deplin competențele de asigurare a respectării legii și cooperează îndeaproape cu alte autorități naționale competente, cu autorități din alte state membre, cu autorități ale Uniunii și cu Comisia.

(2) Atunci când își exercită competențele, autoritățile de autorizare și autoritățile vamale pun accent pe asigurarea aplicării legii la punctele de interconectare, instalațiile GNL sau gazoductele de tranzit unde există un risc de ridicat de eludare, de exemplu atunci când importurile sosesc din țări terțe care comercializează la rândul lor gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă sau care exportă gaze naturale din instalații de producție care sunt deținute parțial de societăți din Federația Rusă. Folosindu-se de mecanismul de cooperare între autorități în temeiul articolului 7, autoritățile își adaptează prioritățile în materie de asigurare a respectării legii, unde acest lucru este necesar pentru a soluționa eventualele practici de eludare identificate în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament. În cooperare cu statele membre, Comisia monitorizează volumele totale de gaze naturale importate prin țări terțe pentru a evalua riscurile potențiale de eludare a articolelor 3 și 4.

Articolul 7

Cooperarea și schimbul de informații

(1) Autoritatea de autorizare este autoritatea vamală, cu excepția cazului în care un stat membru desemnează o altă autoritate în acest scop. Atunci când un stat membru desemnează ca autoritate de autorizare o altă autoritate decât autoritățile vamale, respectivul stat membru informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) Autoritățile de autorizare cooperează cu autoritățile de reglementare, cu autoritățile competente și, după caz, cu autoritățile vamale, precum și cu OLAF, EPPO, ACER și Comisia, și le transmit acestora pe bază de reciprocitate informațiile primite cu privire la importurile de gaze naturale, în conformitate cu sarcinile, responsabilitățile și competențele care revin fiecăreia și, în măsura posibilului, pentru a asigura evaluarea eficace a respectării articolelor 3 și 4. În special, acestea fac schimb de informații cu privire la eventuale practici de eludare identificate în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament.

(3) Autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale furnizează Comisiei informații relevante care să îi permită acesteia să verifice dacă sunt respectate în continuare condițiile specifice descrise la articolul 4 alineatele (1), (2), (3), (4) și (5). Procedând astfel, Comisia verifică în special dacă dispozițiile respective nu sunt utilizate în scopul eludării.

(4) Pe lângă informațiile furnizate în conformitate cu alineatul (3), autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale informează lunar autoritățile de reglementare, autoritățile competente, ACER și Comisia cu privire la elementele esențiale referitoare la evoluția importurilor de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, cum ar fi cantitățile importate în temeiul unor contracte de furnizare pe termen lung sau scurt, punctele de intrare sau partenerii contractuali. Informațiile respective includ, de asemenea, principalele evoluții în ceea ce privește gazele naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă și care intră în Uniune în cadrul unui regim de tranzit, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (10).

(5) Autoritățile de autorizare și, după caz, autoritățile vamale din diferite state membre își transmit reciproc, în măsura în care este necesar, informațiile primite cu privire la importurile de gaze naturale și cooperează între ele pentru a asigura aplicarea în mod eficient a prezentului regulament și pentru evitarea eludării. Acestea utilizează instrumentele și bazele de date existente care permit schimbul efectiv de informații relevante între autoritățile naționale din statul lor membru și autoritățile din alte state membre sau instituie astfel de instrumente atunci când este necesar.

(6) Până la 1 iulie 2026 și până la 1 iulie 2027, ACER publică, pe baza datelor primite în temeiul prezentului regulament și a informațiilor pe care le deține, un raport care oferă o imagine de ansamblu a contractelor de furnizare de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă și care evaluează impactul diversificării asupra piețelor energiei. Dacă este cazul, raportul include și datele privind gazele naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă care intră în Uniune în cadrul unui regim de tranzit, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (10).

(7) Comisia și ACER transmit, după caz, informațiile relevante pe care le dețin cu privire la contractele de import de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, autorităților de autorizare și, după caz, autorităților vamale, pentru a facilita asigurarea respectării prezentului regulament.

(8) Dacă este relevant pentru îndeplinirea obligațiilor privind schimbul de informații în conformitate cu prezentul articol, Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ([13]) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 8

Sancțiuni

(1) Statele membre prevăd sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru nerespectarea articolului 3, 4 sau 5.

(2) Sancțiunea maximă pentru persoanele juridice este de cel puțin:

(a) 3,5 % din cifra de afaceri anuală totală la nivel mondial a întreprinderii pentru exercițiul financiar precedent;

(b) 40 de milioane EUR; sau

(c) 300 % din cifra de afaceri estimată a tranzacției, care se calculează pe baza volumului de gaze naturale în cauză și a prețurilor contractuale pentru ziua următoare de pe piața TTF.

Sancțiunea maximă pentru persoanele fizice este de cel puțin 2,5 milioane EUR.

(3) În cazul în care sistemul juridic al unui stat membru nu prevede competența autorităților competente de a impune în mod independent amenzi administrative, prezentul articol se poate aplica astfel încât procedura de amendare să fie inițiată de autoritatea competentă și amenda să fie impusă de instanța națională competentă, garantându-se totodată faptul că respectivele măsuri legale sunt efective și au un efect echivalent cu cel al amenzilor administrative aplicate de autoritățile de supraveghere. În orice caz, amenzile aplicate trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(4) Statele membre notifică Comisiei până la 4 februarie 2028 dispozițiile naționale în vigoare care asigură punerea în aplicare a prezentului articol și, notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a dispozițiilor respective.

CAPITOLUL IV

PLANURILE NAȚIONALE DE DIVERSIFICARE

Articolul 9

Planurile naționale de diversificare pentru gazele naturale

(1) Fiecare stat membru stabilește un plan care descrie măsurile și etapele în vederea diversificării aprovizionării lor cu gaze, precum și eventualele bariere care împiedică respectiva diversificare (denumit în continuare „planul național de diversificare pentru gazele naturale”), cu scopul încetării, în temeiul articolelor 3 și 4, a tuturor importurilor de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă.

(2) Planurile naționale de diversificare pentru gazele naturale includ cumulativ următoarele elemente:

(a) informațiile disponibile privind volumul importurilor de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă în temeiul contractelor de furnizare existente;

([13]) Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(b) o descriere clară a măsurilor de sprijin în vigoare și a măsurilor de sprijin planificate la nivel național pentru a înlocui gazele naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, inclusiv cantitățile preconizate a fi eliminate treptat, etapele și un calendar pentru punerea lor în aplicare, precum și opțiunile preconizate pentru surse și rute de aprovizionare alternative, dacă sunt disponibile. Astfel de măsuri pot include utilizarea platformei AggregateEU instituite în temeiul articolului 42 din Regulamentul (UE) 2024/1789, măsuri de sprijin pentru eforturile de diversificare ale întreprinderilor din domeniul energiei, cooperarea în cadrul grupurilor regionale, cum ar fi Grupul la nivel înalt pentru conectivitatea energetică în Europa Centrală și de Sud-Est, identificarea alternativelor la importurile de gaze naturale prin electrificare, suficiența energetică, măsuri de eficiență energetică, stimularea producției de biogaz, biometan și hidrogen curat, implementarea energiei din surse regenerabile, măsuri de reducere voluntară a cererii sau posibilități ale altor state membre de a facilita diversificarea aprovizionării;

(c) identificarea oricăror eventuale bariere tehnice, contractuale sau de reglementare care împiedică înlocuirea gazelor naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, precum și opțiunile de înlăturare a respectivelor bariere.

(3) Statele membre transmit Comisiei, până la 1 martie 2026, planurile lor naționale de diversificare pentru gazele naturale, utilizând modelul prevăzut în anexa I.

(4) Comisia facilitează, după caz, elaborarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de diversificare pentru gazele naturale, inclusiv prin punerea la dispoziție de bune practici și asistență tehnică. În cursul perioadei de tranziție pentru contractele de furnizare existente care intră sub incidența articolului 4 din prezentul regulament, Comisia se coordonează cu statele membre în eforturile lor de diversificare vizând identificarea de surse alternative de aprovizionare. Noile surse de aprovizionare ar putea compensa, de asemenea, pierderile de venituri, prin utilizarea infrastructurii existente folosite anterior pentru gazele naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă și se află în tranzit. Statele membre raportează periodic Grupului de coordonare pentru gaz cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește elaborarea, adoptarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de diversificare pentru gazele naturale. Pe baza planurilor naționale de diversificare pentru gazele naturale, Comisia evaluează punerea în aplicare a eliminării treptate a gazelor naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă și raportează evaluarea sa Grupului de coordonare pentru gaz, astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2017/1938.

Articolul 10

Planurile naționale de diversificare pentru petrol (țiței și produse petroliere)

(1) Un stat membru care primește importuri de petrol care este originar din Federația Rusă sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă stabilește un plan care descrie măsurile și etapele în vederea diversificării aprovizionării lor cu petrol, precum și eventualele bariere care împiedică respectiva diversificare (denumit în continuare „planul național de diversificare pentru petrol”), cu scopul încetării, până la sfârșitul anului 2027, a tuturor importurilor de petrol care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă.

(2) Planurile naționale de diversificare pentru petrol includ cumulativ următoarele elemente:

(a) informațiile disponibile privind volumul importurilor de petrol care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă în baza contractelor de furnizare existente;

(b) măsurile planificate la nivel național pentru a înlocui petrolul care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă, inclusiv cantitățile preconizate a fi eliminate treptat, etapele și un calendar al punerii în aplicare, opțiunile avute în vedere pentru surse și rute de aprovizionare alternative și pentru surse de energie alternative, precum și posibilitățile altor state membre de a facilita diversificarea aprovizionării;

(c) măsurile existente și planificate la nivel național pentru a asigura transparența și trasabilitatea petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă, în măsura în care este posibil, inclusiv măsuri privind verificarea eventualelor importuri reetichetate;

(d) eventuale interdicții la nivel național ale importurilor de petrol care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă.

(e) potențialele bariere tehnice, contractuale sau de reglementare care împiedică înlocuirea petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă, precum și opțiunile de înlăturare a acestor bariere.

(3) Statele membre transmit Comisiei, până la 1 martie 2026, planurile lor naționale de diversificare pentru petrol, utilizând modelul prevăzut în anexa II. Comisia publică o versiune neconfidențială a planurilor primite de la statele membre în termen de cel mult o lună de la transmiterea planurilor.

(4) Comisia facilitează, după caz, elaborarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de diversificare pentru petrol, inclusiv prin punerea la dispoziție de bune practici și asistență tehnică. Comisia sprijină cooperarea dintre statele membre atunci când acestea pun în aplicare planurile lor naționale de diversificare pentru petrol. Comisia evaluează impactul unei posibile încetări accelerate a importurilor de petrol asupra statelor membre celor mai afectate de o eliminare treptată completă a aprovizionării cu petrol din Rusia. Aceasta colaborează în mod activ cu statele membre direct afectate și cu alte state membre relevante din acest punct de vedere cu scopul de a găsi soluții pentru a reduce la minimum posibilele riscuri identificate în evaluare. Statele membre raportează periodic Grupului de coordonare pentru petrol, instituit prin articolul 17 din Directiva 2009/119/CE a Consiliului ([14]), cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește elaborarea, adoptarea și punerea în aplicare a planurilor lor naționale de diversificare pentru petrol.

(5) În cazul în care un plan național de diversificare pentru petrol identifică existența unui risc de nerealizare până la sfârșitul anului 2027 a eliminării treptate a petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă, Comisia adresează statului membru în cauză, după evaluarea respectivului plan național de diversificare și în termen de trei luni de la transmiterea acestuia, o recomandare cu privire la modul de realizare a eliminării treptate în timp util și publică recomandarea respectivă. În urma recomandării respective, statul membru în cauză își actualizează planul național de diversificare pentru petrol în termen de trei luni, ținând seama de recomandarea Comisiei.

CAPITOLUL V

MONITORIZAREA SECURITĂȚII APROVIZIONĂRII CU GAZE

Articolul 11

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/1938

Regulamentul (UE) 2017/1938 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2 se adaugă următoarele puncte:

„33. «clauză de tip *take-or-pay*» înseamnă o dispoziție contractuală care obligă cumpărătorul să preia o anumită cantitate minimă de gaze într-o anumită perioadă de timp, sau, ca alternativă, să plătească respectiva cantitate, indiferent dacă gazele au fost sau nu primite efectiv;

34. «clauză de tip *deliver-or-pay*» înseamnă o dispoziție contractuală care obligă vânzătorul să plătească o amendă contractuală în cazul nelivrării gazelor.”;

2. la articolul 14, alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, se adaugă următoarea literă:

„(c) Comisiei și autorităților competente în cauză următoarele informații referitoare la contractele de furnizare de gaze pentru gazele care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă:

(i) informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2026/261 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(ii) informații privind cantitățile care urmează să fie furnizate și preluate, inclusiv posibilele flexibilități în temeiul clauzelor de tip *take-or-pay* sau *deliver-or-pay*;

(iii) calendarele de livrare (GNL) sau nominalizările (gaze transportate prin gazoducte);

(iv) posibilele flexibilități contractuale în ceea ce privește cantitățile contractate anual, inclusiv cantitățile complementare ulterioare;

([14]) Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere (JO L 265, 9.10.2009, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

(v) condițiile de suspendare sau de încetare a livrărilor de gaze, inclusiv dispozițiile privind forța majoră;

(vi) informații cu privire la legea care reglementează contractul și la mecanismul de arbitraj ales;

(vii) elementele esențiale ale altor acorduri comerciale relevante pentru executarea contractului de furnizare a gazelor, cu excepția informațiilor referitoare la prețuri.

(*) Regulamentul (UE) 2026/261 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 ianuarie 2026 privind eliminarea treptată a importurilor de gaze naturale din Rusia și pregătirea eliminării treptate a importurilor de petrol din Rusia, îmbunătățirea monitorizării potențialelor dependențe energetice și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1938 (JO L, 2026/261, 2.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).";

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„Informațiile menționate la litera (c) de la primul paragraf sunt puse la dispoziție până cel târziu la 4 martie 2026 într-un format dezagregat pentru fiecare contract, inclusiv părțile de text relevante în integralitatea lor, excluzând informațiile privind prețurile, în special în cazul în care cunoașterea deplină a formulării dispozițiilor contractuale este crucială pentru evaluarea siguranței furnizării de gaze sau în cazul în care anumite dispoziții contractuale sunt corelate.

Furnizorii de servicii de terminal GNL pun la dispoziția Comisiei informații cu privire la serviciile rezervate de clienții din Federația Rusă sau de clienții controlați de întreprinderi din Federația Rusă, inclusiv cu privire la serviciile contractate, cantitățile în cauză și durata contractului.";

3. la articolul 17, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia monitorizează în permanență expunerea sistemului energetic al Uniunii în ce privește furnizarea, inclusiv prin intermediul unor țări terțe, de gaze care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă, în special pe baza informațiilor transmise Comisiei și autorităților competente în conformitate cu articolul 14 alineatul (6) litera (c).

Comisia evaluează punerea în aplicare a eliminării treptate a gazelor care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă în temeiul Regulamentului (UE) 2026/261, la nivel național, regional și la nivelul Uniunii, pe baza planurilor naționale de diversificare pentru gaze menționate la articolul 9 din regulamentul respectiv și raportează cu privire la evaluarea sa Grupului de coordonare pentru gaz.

Pe baza evaluării menționate la al treilea paragraf, Comisia publică un raport anual, care oferă o imagine de ansamblu cuprinzătoare a progreselor înregistrate de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a planurilor lor naționale de diversificare pentru gaze.

Dacă este cazul, Comisia poate adresa, în termen de trei luni de la transmiterea unui plan național de diversificare pentru gaze, o recomandare care identifică posibile acțiuni și măsuri pentru a asigura o diversificare sigură a furnizării de gaze și eliminarea treptată în timp util a gazelor care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă.

În urma recomandării respective, statul membru în cauză își actualizează planul național de diversificare pentru gaze în termen de trei luni, ținând seama de recomandarea Comisiei."

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 12

Secretul profesional

(1) Toate informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în conformitate cu prezentul regulament fac obiectul cerințelor privind secretul profesional prevăzute la prezentul articol.

(2) Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile implicate în punerea în aplicare a prezentului regulament sau oricărei persoane fizice sau juridice căreia autoritățile relevante i-au delegat competențele lor, inclusiv auditorilor și experților contractați de autoritățile respective.

(3) Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi divulgate decât în temeiul dispozițiilor prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern.

(4) Toate informațiile care fac obiectul unui schimb între autoritățile relevante sau statele membre în conformitate cu prezentul regulament și care privesc condiții comerciale sau operaționale sau alte aspecte economice sau personale sunt considerate confidențiale și fac obiectul cerințelor privind secretul profesional, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, în momentul comunicării, că astfel de informații pot fi divulgate, atunci când dispoziții din dreptul Uniunii sau din dreptul intern impun divulgarea acestora sau atunci când divulgarea este necesară în cadrul unor proceduri judiciare.

Articolul 13

Monitorizare

(1) Comisia monitorizează în permanență dezvoltarea pieței energiei din Uniune, în special în ceea ce privește potențialele dependențe în materie de aprovizionare cu gaze sau alte riscuri pentru securitatea aprovizionării cu energie în legătură cu importurile de energie din Federația Rusă. Până la 4 februarie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Raportul respectiv include o evaluare a eficacității procesului de autorizare prealabilă prevăzut la articolul 5. Raportul include, de asemenea, informații privind posibile probleme de securitate a aprovizionării instalațiilor de înmagazinare ale Uniunii cu gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă. Totodată, raportul include o evaluare a eficacității schimbului de informații și a cooperării dintre autoritățile relevante în conformitate cu articolul 6 și articolul 7 alineatele (2) și (5) și, după caz, formulează recomandări pentru îmbunătățirea unui astfel de schimb de informații și a unei astfel de cooperări.

(2) În cazul unor evoluții bruște și semnificative, care amenință grav siguranța aprovizionării cu energie a unuia sau mai multor state membre, și după ce s-a declarat o situație de urgență în conformitate cu articolul 11 sau 12 din Regulamentul (UE) 2017/1938, Comisia poate, printr-o decizie, să suspende temporar, integral sau parțial, în unul sau mai multe state membre, aplicarea capitolului II din prezentul regulament. Într-un astfel de caz, Comisia poate, de asemenea, să suspende cerința de autorizare prealabilă în temeiul articolului 5 alineatul (2) din prezentul regulament. Decizia Comisiei prevede anumite condiții, în special pentru a se asigura că orice suspendare se limitează strict la abordarea amenințării respective. Suspendarea se limitează la o durată strict necesară pentru a acoperi perioada până când vor exista suficiente surse de aprovizionare din alte țări decât Federația Rusă pentru a satisface cererea din Uniune. Suspendarea nu se acordă pentru o perioadă mai mare de patru săptămâni la rând și se reînnoiește numai dacă se aplică în continuare condițiile pentru situația de urgență în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2017/1938. În cadrul unei suspendări temporare în temeiul prezentului alineat nu sunt admise decât contractele de furnizare pe termen scurt. Comisia informează statele membre și Grupul de coordonare pentru gaz în legătură cu orice astfel de suspendare și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care justifică suspendarea și orice prelungire a acesteia. Comisia prezintă raportul Parlamentului European, dacă este invitată să procedeze astfel.

Articolul 14

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3 se aplică de la 18 martie 2026, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 4.

Articolul 5 se aplică de la 18 februarie 2026.

Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării interdicției referitoare la GNL stabilite în Regulamentul (UE) nr. 833/2014, care se aplică și trebuie să fie respectată indiferent de dispozițiile prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 ianuarie 2026.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	M. RAOUNA

ANEXA I

Model pentru planurile naționale de diversificare pentru gazele naturale

Prezentul model este conceput pentru autoritățile naționale care elaborează un plan național de diversificare, astfel cum se prevede la articolul 9. Acesta include următoarele elemente:

Informații generale

Denumirea autorității responsabile cu elaborarea planului	
Descrierea sistemului de gaze. Aceasta ar trebui să conțină o descriere referitoare la: (i) cererea de gaze; (ii) mixul surselor de aprovizionare, având în vedere dependența de aprovizionarea rusească.	

Principalele informații privind importul de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă către statul membru în cauză

Referința contractelor individuale comunicate de importatori autorităților competente și Comisiei	
După caz, serviciile de terminal GNL rezervate de societăți sau întreprinderi afiliate din Federația Rusă	
Cantitățile totale contractate de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă pentru a fi livrate în statul membru Flexibilitățile contractuale și punctul de livrare (punctul de interconectare, punctul de import, terminalul GNL etc.)	

Descrierea măsurilor de înlocuire a gazelor naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă

Descrierea include următoarele elemente:

Opțiunile de diversificare: (i) livrări alternative; (ii) rute alternative de aprovizionare; (iii) agregarea cererii	
Descrierea măsurii și a obiectivelor acesteia, inclusiv cantitățile preconizate a fi eliminate treptat și etapele intermediare în cazul unei măsuri în mai multe etape	
Calendarul de punere în aplicare	
Impactul măsurilor asupra sistemului energetic, inclusiv asupra modelelor de flux, a capacităților de infrastructură, a tarifelor etc.	
Impactul asupra statelor membre învecinate	

Barierele tehnice, contractuale sau de reglementare din calea înlocuirii gazelor naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă

Bariere tehnice, contractuale sau de reglementare	
Opțiunile pentru eliminarea barierelor și calendarul	
Categorie	Înlocuirea volumelor pentru eliminarea treptată ([1])
Informații care trebuie furnizate	Descrierea măsurilor în vigoare și a celor planificate la nivel național pentru a înlocui volumele rămase de gaze naturale care sunt originare sau sunt exportate, direct sau indirect, din Federația Rusă (i) cantitățile preconizate a fi eliminate treptat pentru fiecare măsură, (ii) calendarul de punere în aplicare (de la început până la sfârșit), (iii) opțiunile privind sursele de aprovizionare și rutele de aprovizionare alternative
Gaze transportate prin gazoducte	
GNL	

([1]) Astfel de măsuri pot include utilizarea platformei AggregateEU în temeiul articolului 42 din Regulamentul (UE) 2024/1789, măsuri de sprijin pentru eforturile de diversificare ale întreprinderilor din domeniul energiei, cooperarea în cadrul grupurilor regionale, cum ar fi Grupul la nivel înalt pentru conectivitatea energetică în Europa Centrală și de Sud-Est (CESEC), identificarea alternativelor la importurile de gaze naturale prin electrificare, măsuri de eficiență energetică, stimularea producției de biogaz, biometan și hidrogen curat, implementarea energiei din surse regenerabile sau măsuri de reducere voluntară a cererii.

ANEXA II

Model pentru planurile naționale de diversificare pentru petrol

Prezentul model este conceput pentru autoritățile naționale care elaborează un plan național detaliat de diversificare, astfel cum se prevede la articolul 10. Acesta include:

Informații generale

Denumirea autorității responsabile cu elaborarea planului	
Descrierea sistemului de petrol. Aceasta ar trebui să conțină o descriere referitoare la: (i) cererea de petrol; (ii) mixul surselor de aprovizionare, având în vedere dependența de aprovizionarea rusească.	

Principalele informații privind importul de petrol (țiței și produse petroliere) care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă către statul membru în cauză

Cantitățile totale contractate de petrol care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă destinate livrării în statul membru în cauză Data de expirare a obligațiilor contractuale	
Informații privind identitatea diferitelor părți interesate (vânzător, importator și cumpărător)	

Descrierea măsurilor de înlocuire a petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă

Descrierea include următoarele elemente:

Opțiunile de diversificare: (i) livrări alternative; (ii) rute alternative de aprovizionare	
Descrierea măsurii și a obiectivelor acesteia, inclusiv cantitățile preconizate a fi eliminate treptat și etapele intermediare în cazul unei măsuri în mai multe etape Măsurile existente și planificate la nivel național pentru a asigura transparența și trasabilitatea petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă, în măsura în care este posibil, inclusiv măsuri privind verificarea eventualelor importuri reetichetate	
Calendarul de punere în aplicare	
Impactul măsurilor asupra sistemului energetic, inclusiv asupra modelelor de flux, a capacităților de infrastructură, a tarifelor etc.	
Impactul asupra statelor membre învecinate	

Barierele tehnice, contractuale sau de reglementare din calea înlocuirii petrolului care este originar sau este exportat, direct sau indirect, din Federația Rusă

Bariere tehnice, contractuale sau de reglementare	
Opțiunile pentru eliminarea barierelor și calendarul	